

[Marius Jensen.]

Ministerens Svar nu; jeg kan vente, til det passer Ministeren at svare, naar det da i alt Fald er inden for en rimelig Tid.

Forsvarsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Det er mig en Glæde at kunne takke Ordførerne for de forskellige Partier for den villige Modtagelse af Lovforslaget. Det er i det hele taget en Fornøjelse for mig som Forsvarsminister at mærke den Velvilje, som fra saa at sige alle Sider strømmer Marine- og Krigsministeriet i Møde, og jeg tager det som et godt Varsel om, at vi nu kan naa frem til en Tid, da Forsvaret samler os alle, saaledes at vi kun er optaget af det ene at skabe Forsvaret saa stærkt, saa saglig rigtigt og i saa nær Tilknytning til Folkets Væsen som overhovedet muligt.

Jeg skal knytte nogle enkelte Bemærkninger til de Synspunkter, som er blevet fremført af de forskellige Ordførere. Til det ærede Medlem Hr. Schytz, Ordføreren for Socialdemokratiet, kan jeg — det er samtidig et Svar ogsaa til andre Ordførere — sige, at det er Hensigten ikke blot at oprette Kursus for de Befalingsmænd, som ønsker at uddanne sig videre til Linieofficerer, men ogsaa at etablere Kursus for de Befalingsmænd fra Modstandsstyrkerne, som bliver udnævnt til Reservebefalingsmænd, saaledes at de kan faa den fornødne Kunnen til, naar de bliver indkaldt, at udføre den Tjeneste, som Befalingsmænd af Reserven bliver stillet over for.

Jeg skal yderligere sige, at jeg venter og haaber, at adskillige af vore Landsmænd fra de allierede Hære nu vil vende tilbage og yde deres Land deres Tjeneste og stille deres Erfaringer i Krigen i de allieredes Hære til Raadighed for den Genopbygning af den danske Hær, som skal finde Sted. Det kan næppe blive noget meget stort Tal, men det kan blive meget betydningsfuldt, at vi saaledes faar Mænd direkte i vort Officerskorps, som har gjort Krigens Erfaringer, kender i Detailler de nye Vaaben og ogsaa kender de nye Uddannelsesveje, man er gaaet ad under Krigen, og som skal overføres ogsaa til vort Forsvar. Jeg har allerede haft en Glæde, at unge fremtrædende Danske, der har gjort fortræffelig Tjeneste under Krigen, er blevet udmærket derfor og har haft en smuk Løbebane i de allieredes Hære, er kommet til Landet og har tilbudt deres Tjeneste. Og de vil altid blive vel modtaget; vi vil gøre alt, for at de skal kunne finde sig til Rette i de hjemlige Forhold. Men i øvrigt er det naturligvis vor Hensigt saa hurtigt som overhovedet muligt at søge at suge Erfaringer til os. Der

forhandles om Udsendelse af Befalingsmandsdelegationer til forskellige Lande, for at de kan gennemgaa de fornødne Kurser der. Jeg haaber ogsaa, at det skal blive muligt at faa visse Instruktører sendt her til Landet til Uddannelse af danske Befalingsmænd, saaledes at vi hurtigst muligt kan faa hele Uddannelsesspørgsmaalet ført à jour. Men indtil den Tid maa man ikke rejse ubillig og unødigt Kritik; vi er nødsaget til at bygge paa det Grundlag, vi har. Jeg ved, at vore Befalingsmænd af alle Grader er stærkt optaget af den Gerning, der forestaar dem, naar de faar nye unge Rekrutter ind; men vi maa være klar over, at uhyre Vanskeligheder vil være til Stede, at vi ikke har tilstrækkelige Vaaben og ikke har Mulighed for straks at give Uddannelsen den Form, som den med Tiden skal have, og jeg vil meget advare imod, at man fra den ene eller anden Side straks siger: naa, det er hele det gamle om igen! Det er jo ganske klart, at Erfaringer maa gøres, Uddannelsen af Befalingsmænd maa finde Sted, men vi kan ikke vente med at indkalde Rekrutter, til det er sket, fordi der er Opgaver for disse Rekrutter, Vagtopgaver og andet, som maa løses. Det vil blive gjort saa hurtigt som muligt, for at alt saa hurtigt som muligt kan antage en Form, der er i Overensstemmelse med Tiden.

Den socialdemokratiske Ordfører rejste med levende Tilslutning fra andre Sider Problemet om Befalingsmændenes Lønninger. Jeg tror, at det har været sød Musik for de Befalingsmænd, som er til Stede her i Salen og har hørt det, og vil blive læst med allerstørste Glæde af Befalingsmænd over hele Landet. Det er unægtelig en anden Tone, end der tidligere har lydt. Det er ikke saa forfærdelig mange Aar siden, man havde haft en Mulighed for at give vore Befalingsmænd en højere Løn end den, de er i Besiddelse af nu, men den Gang lod man Lejligheden passere. Jeg er glad for, at der nu i denne Sal synes at være fuldstændig Enighed om, at Befalingsmændenes Lønninger skal sættes i Vejret. Det er et Synspunkt, der ikke har været fremmed, tør jeg nok sige, for det Parti, jeg tilhører. Jeg vilde egentlig meget gerne efter de inspirerende Udtalelser, der er fremsat her, og som der maa være en vis Baggrund for i Partierne, undersøge Muligheden for, om vi øjeblikkelig inden den almindelige Tjenestemandsløvs Revision kan gaa til en Forhøjelse af Befalingsmændenes Lønninger; for det synes jo, som om alle Partier er enige om, at her er ganske særlige Grunde, der berettiger en saadan Forhøjelse. Naar